

едиција

цепни
а
на
гр
е
м

уредник
Ален Бешић

**БОЈАНА
СТОЈАНОВИЋ
ПАНТОВИЋ**

повреда белине

МАЛИ ГРАДСКИ КОМАДИ

✱

Овај град

ничији град
свачији град

град у коме
станари свијају
гнезда на димњаку

греју се у тунелима
испод надвожњака

дворишта
и атомских склоништа

град
где пошта стиже
непознатим лицима
на бивше адресе

град

напад панике

од јутра до вечери

✱

Претпоследњег
октобарског дана

већ у 17 сати и 20 минута
по зимском рачунању времена

мркли је мрак

недељно поподне
ушушкано
у црни квазар

блешти плазма екран
из ког се излива
велика вода

крцкају
звучи плоче на 33 обртаја

некадашњи идоли
оседели и помало сенилни

од огромне среће
котрљају речи

девојке се увијају
као винова лоза уз шипку

наранџе дремају
у чинији на столу

Кућа излазећег сунца

✱

Послала сам ти писмено
једну неважну поруку
упозорење

да дубље удахнеш ваздух
при полетању те гипке птице

осетићеш тежину сфере
која се преко тебе стропоштава

док с напором одржаваш
притисак у ушима

већ изложен мапи
граница и река

мрешкавом трбуху Ламанша
и безубим вилицама Атлантика

Ти, ја и нестваран град
ноћас заједно одзвањамо

★

Више нисам господарица
малог травњака испред
родитељске куће
што је одавно зарастао у коров

остадоше само суве стабљике
негдашњих облик бокора ружа

Дебељушкасти мачак
са брчићима лењо чува
улаз у зграду

неповерљиво гледа
нове укућане

Пропушта само оне познате
и сенке које више не видим

✱

Eggenberg Schloss, Graz

И ево ме најзад
пред једним туђим градом
који некако чудно осећам као свој

Барокно здање са готским прозором
чији завршетак власник није дочекао

Загледан у мистику алгебре
по угловима осликане таванице

Онда када се планета Земља
од плоче преобратила у глобус

После једне незабележене
вечере са Кеплером

И сви антички богови
доживели *salto mortale*

У којој год тачки да стојим
у топлој заветрини одаја

На делу је тријумф синестезије:
фрезије, крици, паунови

✱

Симонида, Грачаница

Дођох после толико година
пред тебе
у опасан и несигуран град

ал' чини ми се да вид мој
једначи се с твојим невидом

мој слух с твојим смрзнутим слухом
у векове треперећи

кад руком благо додирнем
мрену над шупљинама малтера

замиришу вртови детињства и девојаштва
када смо се обећале
оном кога волимо

и рука задрхти
заустави се напола пута
мога и твога